VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2014. gada 10. jūlijā *

ELVGF — Garantiju nodaļa — ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Rozīnes — Vīns — Grieķijas izdevumi — Precīza finanšu korekcija — Aprēķina metode — Grāmatojumu noskaidrošanas procedūras raksturs — Saikne ar Savienības finansētajiem izdevumiem

Lieta T-376/12

Grieķijas Republika, ko pārstāv *I. Chalkias*, *E. Leftheriotou* un *S. Papaïoannou*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *D. Triantafyllou* un *H. Tserepa-Lacombe*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2012. gada 22. jūnija Īstenošanas lēmumu 2012/336/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 165, 83. lpp.), ciktāl tas attiecas uz Grieķijas Republiku saistībā ar rozīņu nozari 2007., 2008. un 2009. finanšu gadā un vīna nozari.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Ditrihs [*A. Dittrich*], tiesneši J. Švarcs [*J. Schwarcz*] (referents) un V. Tomļenoviča [*V. Tomljenović*],

sekretāre S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 9. janvāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1]

[..]

* Tiesvedības valoda – grieķu.

1 — Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

22 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2012. gada 21. augustā, Grieķijas Republika iesniedza šo prasību.

23 Grieķijas Republikas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kas uz to attiecas;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

[..]

1. 1. 3. *Par korekciju, kas tika piemērota izdevumiem vīna nozarē*

150 Grieķijas Republika pret izdevumiem vīna nozarē piemēroto korekciju izvirza četrus pamatus. Saskaņā ar prasības trešo pamatu Komisija esot veikusi finanšu korekcijas, kas attiecas uz izdevumiem, kuri radušies vairāk nekā 24 mēnešus iepriekš, tā esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu un mazinājusi tiesības uz aizstāvību un tiesības tikt uzklausītam. Ceturtais pamats attiecas uz kļūdu faktos, ciktāl platību legalizācija esot tikusi veikta tādā veidā, kas nav saderīgs ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 179, 1. lpp.) 2. panta 3. punktu. Piektais pamats attiecas uz to, ka veiktā korekcija un tās aprēķināšanas kārtība esot pretrunā Regulas Nr. 1290/2005 31. pantam un vadlīnijām un ka tā radot nesamērīgus rezultātus. Sestais pamats attiecas uz kļūdu faktos saistībā ar kopējās legalizētās platības noteikšanu un uz stādīšanas tiesību vidējo vērtību, nepietiekamu pamatojumu un samērīguma principa pārkāpumu.

Komisijas dienestu nostāja administratīvā procesa beigās

151 2012. gada 12. marta galīgajā nostājā Komisija noteica Grieķijas Republikai precīzu korekciju EUR 21 336 120 apmērā, samazinot summu, kas bija piedāvāta 2010. gada 26. augusta formālajā paziņojumā.

152 Runājot par precīzas korekcijas pamatotību, no kopsavilkuma ziņojuma izriet, ka līdz 1998. gada 1. septembrim nelikumīgi stādīto vīnogulāju platību legalizācija, ko veica Grieķijas iestādes, pamatojoties uz Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu, nav saderīga ar tiesisko regulējumu (kopsavilkuma ziņojuma 7.2.1. punkts). Tā kā nebija spēkā esoša vīna dārzu reģistra, pieteikumi par nelikumīgi apstādīto platību legalizāciju nevarēja tikt izskatīti tādā veidā, lai piedāvātu garantijas, kas ir vajadzīgas pārbaudes un legalizācijas veikšanai saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, jo Grieķijas iestādes nav pierādījušas, ka šīs apstādītās platības atbilst platībām, no kurām ražotājs, kas ir iesniedzis pieteikumu par legalizāciju, vai tā augšupējie radinieki ir veikuši izaršanu, ka par agrāku ražas novākšanu nav saņemta piemaksa atbilstoši Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem un ka stādīšanas tiesības, kas ir saistītas ar šo izaršanu, ražotāji, kuri ir iesnieguši pieteikumu par legalizāciju, nav pārdevuši vai nodevuši (kopsavilkuma ziņojuma 7.2.1. punkts).

153 Runājot par korekcijas aprēķināšanas kārtību, no kopsavilkuma ziņojuma izriet, ka, it īpaši ņemot vērā, ka nebija iespējams precīzi aprēķināt konstatēto pārkāpumu finansiālās sekas, Komisija aprēķināja summu, kas ir līdzvērtīga maksājumam, kāds ir paredzēts 86. panta 1. un 2. punktā Padomes 2008. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 479/2008 par vīna tirgus kopējo organizāciju, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1493/1999, (EK) Nr. 1782/2003, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 3/2008 un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2392/86 un (EK) Nr. 1493/1999 (OV L 148, 1. lpp.), proti, maksājumam, kas ir vienāds ar vismaz divreiz lielāku atbilstošo stādīšanas tiesību vidējo vērtību attiecīgajā reģionā (kopsavilkuma ziņojuma 7.2.3. punkts). Saskaņā ar šīm tiesību normām Komisija uzskatīja, ka grāmatojumu noskaidrošanas procedūras atsevišķos gadījumos aizstāj legalizāciju, kas ir paredzēta Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punktā, it īpaši legalizāciju, kuru Grieķijas iestādes ir veikušas, pamatojoties uz Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu, ko tā uzskatīja par neatbilstošu šīm tiesību normām (kopsavilkuma ziņojuma 7.2.3. punkts). Komisija uzskatīja, ka metode, kas ir balstīta uz stādīšanas tiesību vērtību, bija atbilstoša, lai aprēķinātu finanšu korekciju, kura ir pamatota, ņemot vērā pastāvīgo risku, ka fondi varētu veikt nelikumīgus maksājumus, ņemot vērā platību nelegalizēšanu, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 479/2008 86. pantā (kopsavilkuma ziņojuma 7.2.3. punkts).

154 Vispirms ir jāizskata prasības piektais pamats, kas attiecas uz apstākli, ka veiktā korekcija un tās aprēķina kārtība ir pretrunā Regulas Nr. 1290/2005 31. pantam un vadlīnijām un ka tā rada nesamērīgus rezultātus, ciktāl Grieķijas Republika apstrīd juridisko pamatu, kuru ņemot vērā tika noteikta finanšu korekcija.

Lietas dalībnieku argumenti

155 Grieķijas Republika apgalvo, ka, aprēķinot korekciju, kas noteikta, pēc analoģijas piemērojot Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. un 2. punktu, Komisija ir rīkojusies patvaļīgi, nepamatoti un pretēji Regulas Nr. 1290/2005 31. pantam, kā arī vadlīnijām. Kaut arī saskaņā ar pēdējo minēto pantu Komisija varēja no Savienības finansējuma izslēgt summas, Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta a) apakšpunktam neatbilstošu legalizāciju nevar uzskatīt par izdevumiem, kas finansēti no fondiem, pārkāpjot Savienības noteikumus, kuri var izraisīt korekcijas noteikšanu grāmatojumu noskaidrošanas ietvaros. Saskaņā ar Regulas Nr. 1290/2005 31. pantu varēja piemērot tikai tādu korekciju, kas bija aprēķināta, izmantojot vienotu likmi, kāda tiek piemērota fondu finansētajiem izdevumiem, jo aprēķins, pēc analoģijas piemērojot Regulas Nr. 479/2008 86. pantu, nav paredzēts nevienā tiesību aktā, kurš attiecas uz grāmatojumu noskaidrošanu, ne arī šajā pēdējā minētajā regulā.

156 Turklāt Grieķijas Republika apgalvo, ka korekcija nav saistīta ne ar primāro vai sekundāro pārbaužu neveikšanu, ne ar izdevumiem, ko fonds finansējis, pārkāpjot Savienības noteikumus, ne arī ar kaitējuma rašanos, kāds fondam radīts tāpēc, ka dalībvalsts nav veikusi pārbaudi. Turklāt Regulas Nr. 479/2008 86. pantā paredzētais maksājums esot izmantojams, lai segtu tās dalībvalsts izmaksas, kas ir atbildīga par legalizāciju, un nevar atbilst zaudējumiem, kuri fondam ir radīti tāpēc, ka nelikumīgi apstādītās platības ir tikušas legalizētas neatbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 noteikumiem. Visbeidzot Grieķijas Republika norāda uz korekcijas nesamērīgo raksturu.

157 Komisija atzīst, ka noteiktās korekcijas aprēķināšanas metode nav paredzēta, bet apgalvo, ka grāmatojumu noskaidrošanas procedūra saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otro daļu var aizstāt neīstenotās nelikumīgu stādījumu legalizācijas procedūras. Šajā pantā paredzētais maksājums nav paredzēts, lai segtu izdevumus un administratīvās izmaksas, kas dalībvalstij ir radušies nelikumīgu stādījumu novēlotas legalizācijas dēļ, bet ir saistīts ar stādīšanas tiesību vērtību, kā tas ir norādīts minētajā pantā.

158 Komisija uzskata, ka nelegalizētās platības to nelikumības dēļ rada izdevumus, kas kaitē *PAC*, ņemot vērā pastāvīgo risku, ka fondi veiks nepamatotus maksājumus, lai segtu finansiālas sekas, kuras nav iespējams precīzi aprēķināt. Tādējādi finanšu korekcijas aprēķina metode, kas ir balstīta uz stādīšanas tiesību vērtību, esot atbilstoša, jo tā nav ne patvaļīga, ne nepamatota. Patiesībā tā esot pamatojusies uz

Regulu Nr. 479/2008, jo vienotu summu, lai kompensētu zaudējumus, ko cietīs fondi, var iegūt no stādīšanas tiesību vērtības, kura ir izmantota, lai aprēķinātu maksājumu par legalizāciju. Komisija arī norāda, ka, nezinot tā atbalsta summu, kas tiks piešķirts nākotnē, tā nevarēja īstenot savu pastāvīgo praksi vienotu finanšu korekciju jomā un varēja balstīties tikai uz stādīšanas tiesību vērtību. Turklāt Regulas Nr. 479/2008 86. panta piemērošana esot radījusi priekšrocību attiecīgos vīnogulāju stādījumus legalizēt tādā pašā veidā kā, samaksājot maksājumu par legalizāciju, jo vīnkopji pēc tam var saņemt atbalstu.

Vispārējās tiesas vērtējums

159 Iepriekš ir jāatgādina par noteikumiem, kurus ņemot vērā Komisija noteica precīzu finanšu korekciju Grieķijas Republikai tāpēc, ka pirms 1998. gada 1. septembra nelikumīgi iestādīto vīnogulāju legalizācija, kas tika veikta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu, neatbilda tiesiskajam regulējumam.

160 Regulas Nr. 1493/1999, kas grozīta ar Regulu Nr. 479/2008, 2. panta 2. un 3. punktā ir noteikts:

"2. Vīnogas, kas iegūtas no platībām:

a) kurās vīnogulāji iestādīti līdz 1998. gada 1. septembrim

un

b) ražu no kurām saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 822/87 6. panta 3. punktu vai 7. panta 4. punktu var izmantot tikai destilācijai,

nedrīkst izmantot, lai ražotu vīnu, kas paredzēts tirgošanai. Produktus, kas izgatavoti no tādām vīnogām, drīkst laist apritē tikai destilācijai. Šādus produktus tomēr nedrīkst izmantot, gatavojot alkoholu, kam faktiskais spirta saturs pēc tilpuma ir 80 % tilpuma vai mazāk.

3. Ja dalībvalsts ir sastādījusi vīna ražošanas potenciāla uzskaiti saskaņā ar 16. pantu, tad tā drīkst atkāpties no šā panta 2. punkta. Šādu izņēmuma statusu piešķir līdz 2008. gada 31. jūlijam, un tas ietver atļauju, ko piešķir par attiecīgajām platībām, lai ražotu vīnu, kas paredzēts tirgošanai.

Izņēmuma statusu piešķir,

a) ja attiecīgais ražotājs iepriekš izaris pārējos vīnogulājus no platības, kas ir līdzvērtīga tīrās ražas izteiksmē, izņemot gadījumus, kad attiecīgais audzētājs saņēmis piemaksu par izaršanu, ievērojot Kopienas vai valsts tiesību aktus, attiecībā uz konkrēto platību

[..]."

161 Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

"1. Ražotāji, veicot attiecīgu maksājumu un ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī, atbilstīgā gadījumā legalizē platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem līdz 1998. gada 1. septembrim bez atbilstīgām stādīšanas tiesībām.

Neskarot procedūras, kas saistītas ar grāmatojumu noskaidrošanu, pirmo daļu nepiemēro platībām, kuras ir legalizētas, pamatojoties uz Regulas [..] Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētā maksājuma summu nosaka dalībvalstis. Tā ir vismaz divas reizes lielāka nekā atbilstīgu stādīšanas tiesību vidējā vērtība attiecīgajā reģionā."

162 Kā izriet no šī sprieduma 158. punkta, Komisija uzskatīja, ka grāmatojumu noskaidrošanas procedūras ietvaros tai bija tiesības noteikt precīzu finanšu korekciju, kas vienāda ar maksājuma summu, kuru samaksājot ražotāji varēja legalizēt platības, kas ar vīnogulājiem apstādītas bez atbilstošām stādīšanas tiesībām, kuras ir paredzētas Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punktā.

163 Pēc tam ir jāatgādina par judikatūru, saskaņā ar kuru to grāmatojumu noskaidrošanas procedūras mērķis, ko dalībvalstis ir iesniegušas kā fondu finansētos izdevumus, ir konstatēt it īpaši izdevumu esamību un likumību (skat. Tiesas 1979. gada 7. februāra spriedumu apvienotajās lietās 15/76 un 16/76 Francija/Komisija, *Recueil*, 321. lpp., 28. punkts; 2001. gada 11. janvāra spriedumu lietā C-247/98 Grieķija/Komisija, *Recueil*, I-1. lpp., 13. punkts, un 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-377/99 Vācija/Komisija, *Recueil*, I-7421. lpp., 51. punkts). Turklāt atbilstības pārbaudes procedūrā Komisijai ir pienākums veikt finanšu korekciju, ja izdevumi, kurus ir lūgts finansēt, nav radušies saskaņā ar Savienības noteikumiem, jo šādas finanšu korekcijas mērķis ir novērst, ka fondiem ir jāsedz summas, kas nav izmantotas, lai finansētu mērķi, kāds ir izvirzīts attiecīgajā Savienības tiesiskajā regulējumā (Tiesas 2001. gada 11. janvāra spriedums lietā Grieķija/Komisija, minēts iepriekš, 14. punkts, un 2004. gada 9. septembra spriedums lietā C-332/01 Grieķija/Komisija, Krājums, I-7699. lpp., 63. punkts).

164 Šajā ziņā Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 1. punktā, kurā būtībā ir pārņemti Regulas Nr. 1258/99 7. panta 4. punkta noteikumi, ir noteikts, ka, īstenojot atbilstības pārbaudi, Komisija pieņem lēmumu par to, kādas summas nav jāatmaksā no Savienības finansējuma, ja tā konstatē, ka 3. panta 1. punktā un 4. pantā paredzētie izdevumi nav radušies saskaņā ar Savienības noteikumiem. Regulas Nr. 1290/2005 3. panta 1. punktā un 4. pantā ir uzskaitīti izdevumi, ko, īstenojot dalībvalstu un Savienības dalītu vadību, finansē attiecīgi ELGF un ELFLA.

165 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1290/2005 preambulas 24. un 26. apsvērumā uzmanība ir vērsta uz nosacījumu par dalībvalstu izdevumu atbilstību Savienības tiesību aktiem saistībā, pirmkārt, ar Komisijas pilnvarām par to lemt un, otrkārt, ar ELGF izmaksāto summu atgūšanu.

166 Visbeidzot vadlīnijas ierobežo Komisijas novērtējuma brīvību saistībā ar finanšu korekciju noteikšanu. No vadlīniju 2. pielikuma, kas attiecas uz finanšu sekām atbilstības pārbaudes ietvaros, izriet, ka visi tajā paredzētās vienotās korekcijas atšķirīgie līmeņi attiecas uz dalībvalstu paziņotajiem izdevumiem.

167 No šī sprieduma 161.–166. punkta izriet, ka Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 1. punktā paredzētā grāmatojumu noskaidrošanas procedūra un no tās izrietošās finanšu korekcijas ir piemērojamas tikai tad, ja izdevumi ir radušies dalībvalstīm un ja tos ir finansējuši ELGF vai ELFLA.

168 Argumenti, kas ir izvirzīti prasības piektā pamata pamatojumam, ir jāpārbauda, ņemot vērā šos apsvērumus.

169 Grieķijas Republikas argumentācija ir vērsta uz faktu, ka noteiktā korekcija esot pretrunā Regulas Nr. 1290/2005 31. pantam, kā arī vadlīnijām, jo tā būtībā neattiecas uz izdevumiem, ko fondi ir finansējuši, pārkāpjot Savienības noteikumus.

170 Jākonstatē, ka Komisijas piemērotās precīzās korekcijas sekas ir tādas, ka Grieķijas Republikai ir jāsedz summa, kas ir līdzvērtīga maksājumam, kuru Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts segt ražotājiem, kas vēlas līdz 2009. gada 31. decembrim legalizēt platības, kuras ir apstādītas ar vīnogulājiem bez atbilstošām stādīšanas tiesībām.

171 Vispārējai tiesai ir jāsecina, ka Regulas Nr. 479/2008 86. pantā paredzētā maksājuma priekšmets bija ļaut veikt to nelikumīgi apstādīto platību legalizāciju, kas var radīt nelikumīgus izdevumus fondiem, ņemot vērā attiecīgo vīnkopju samaksāto summu, kura ir vienāda vismaz ar divkāršu stādīšanas tiesību vērtību, kas atbilst legalizētajai platībai. No minētā Regulas Nr. 479/2008 86. panta vai jebkura cita tās noteikuma nekādā ziņā neizriet, ka šis maksājums būtu jāsedz dalībvalstij tāpēc, ka tā nav pārbaudījusi

vai ir nepietiekami pārbaudījusi fondu finansētos izdevumus. Turklāt, atbildot uz jautājumiem procesa organizatorisko pasākumu ietvaros un tiesas sēdē, Komisija atzina, ka nevienā Regulas Nr. 479/2008 tiesību normā vai jebkura cita Savienības tiesību akta normā nebija paredzēta šajā gadījumā piemērotā finanšu korekcijas metode.

172 Jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā piemērotajai finanšu korekcijai nav pietiekamas saiknes ar jebkādiem fondu finansētajiem izdevumiem, kas ir radušies, pārkāpjot Savienības tiesisko regulējumu. Šī korekcija ir tieši balstīta uz maksājumu, kura mērķis ir ļaut veikt nelikumīgo vīnogulāju stādījumu, kam nav saistības ar grāmatojumu noskaidrošanas procedūru, legalizāciju, kura ir paredzēta Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otrajā daļā. Turklāt šāda korekcija saskaņā ar judikatūru nevar tikt īstenota grāmatojumu noskaidrošanas procedūras ietvaros (skat. šī sprieduma 163.–167. punktu).

173 Dažādie iebildumi, ko Komisija ir paudusi saistībā ar Grieķijas Republikas argumentāciju, neļauj izdarīt šādu secinājumu.

174 Pirmkārt, atzīstot, ka noteiktās korekcijas aprēķina metode nav paredzēta tiesiskajā regulējumā, Komisija uzskata, ka grāmatojumu noskaidrošanas procedūra saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otro daļu var aizstāt neīstenotās nelikumīgo stādījumu legalizācijas procedūras. Tā uzskata, ka Savienības likumdevēja izdarītā atruna iepriekš minētajā tiesību normā ir analizējama kā tāda, kas tam sniedz iespēju grāmatojumu noskaidrošanas procedūrā piemērot Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta pirmās daļas noteikumus un tajos paredzēto maksājumu noteikt veikt dalībvalstij, ja ražotājs nav legalizējis savas nelikumīgās stādījumu platības, samaksājot minēto maksājumu.

175 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 479/2008 V sadaļas par ražošanas potenciālu I nodaļa attiecas uz nelikumīgiem stādījumiem, un 86. pantā ir paredzēta to līdz 1998. gada 1. septembrim radīto nelikumīgo stādījumu obligātā legalizācija, kas iepriekš bija paredzēti Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 2. un 3. punktā. Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka ražotāji, veicot maksājumu ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī, legalizē šos stādījumus. Minētās regulas 86. panta 1. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka, neskarot procedūras, kas ir saistītas ar grāmatojumu noskaidrošanu, pirmo daļu nepiemēro platībām, kuras ir legalizētas, pamatojoties uz Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu, kas bija piemērojams līdz 2008. gada 31. jūlijam saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 122. pantu, jo šīs regulas 86. pants stājās spēkā 2008. gada 1. augustā.

176 Šajā kontekstā ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otrās daļas mērķis ir reglamentēt situāciju, kas ir saistīta ar tām platībām, kuras ir legalizētas, pamatojoties uz Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu, jo tajā ir precizēts, ka ne legalizācija, ne maksājums, kas ir paredzēti 86. panta 1. punkta pirmajā daļā, nav piemērojami minētajām platībām, jo pēdējās minētās jau ir bijušas pakļautas legalizācijas procedūrai atbilstoši iepriekš piemērojamajam režīmam, un Komisijai tajā ir paredzēta iespēja attiecīgi rīkoties, ņemot vērā nelikumīgu Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktā paredzētās atkāpes īstenošanu grāmatojumu noskaidrošanas procedūras ietvaros.

177 Turklāt Komisijas interpretācijai, saskaņā ar kuru grāmatojumu noskaidrošanas procedūra aizstāj Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzēto nelikumīgo stādījumu legalizācijas procedūru, nevar piekrist, jo grāmatojumu nokārtošana ļauj tikai no nelikumīgi veiktas legalizācijas atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktam izdarīt secinājumus un attiecīgi rīkoties saistībā ar fondu finansētajiem izdevumiem (skat. šī sprieduma 163.–167. punktu).

178 Savā atbildē uz procesa organizatoriskajiem jautājumiem Komisija arī ir norādījusi, ka Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otrā daļa ļāva atrisināt problēmu, ko radīja saskaņā ar Regulu Nr. 1493/1999 iesniegtie un noraidītie legalizācijas pieteikumi, un jautājumu par vienlīdzīgu attieksmi pret jau izskatītajiem pieteikumiem un legalizācijas gadījumiem atbilstoši Regulai Nr. 479/2008. Saistībā ar pirmo aspektu ir jānorāda, ka uz nelikumīgi sastādītajiem vīnogulājiem, attiecībā uz kuriem iesniegtos legalizācijas pieteikumus Grieķijas Republika bija noraidījusi, pamatojoties uz Regulu

Nr. 1493/1999, no 2008. gada 1. augusta attiecās nevis Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otrā daļa, bet gan šīs pašas regulas 86. panta 1. punkta pirmā daļa, jo neviena tiesību norma neliedza ražotājam lūgt veikt to legalizāciju, samaksājot šajā daļā paredzēto maksājumu. Saistībā ar otro aspektu nevar piekrist, ka vienlīdzīga attieksme liek identiski attiekties pret ražotājiem, kuru pieteikumi legalizēt nelikumīgi apstādītās platības ir tikuši iesniegti saskaņā ar atšķirīgiem tiesiskajiem regulējumiem, kuros ir noteikti atšķirīgi legalizācijas kritēriji, jo tādējādi šie ražotāji neatrodas identiskās situācijās.

179 Visbeidzot, kaut arī tiesas sēdē Komisija norādīja, ka esot sastapusies ar tiesiskā regulējuma neesamību saistībā ar to, kas notiek ar stādījumiem, kuri pretlikumīgi ir legalizēti, pamatojoties uz Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu, šāds arguments ir jānoraida kā pilnībā faktiski nepamatots, jo Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otrā daļa, uz kuru turklāt ir atsaukusies Komisija, ir tikai tiesību norma, ar kuras palīdzību tika ņemta vērā šo apstādīto platību situācija, kā rezultātā šo stādījumu radīto izdevumu segšana no fondu finansējuma tika noraidīta.

180 Tādējādi Komisijas pirmā iebilde ir jānoraida.

181 Otrkārt, Komisija uzskata, ka nelegalizētie stādījumi to prettiesiskuma dēļ rada izdevumus, kas kaitē *PAC*, ņemot vērā pastāvīgo risku, ka fondi veiks nepamatotus maksājumus un ka finansiālās sekas nav iespējams precīzi aprēķināt. Tādējādi finanšu korekcijas aprēķināšanas metode, kas ir balstīta uz stādīšanas tiesību vērtību, esot atbilstoša, jo tā nav ne patvaļīga, ne nepamatota. Būtībā Komisija apgalvo, ka tā nevarēja aptvert, kādus izdevumus bija radījuši stādījumi, kuri nelikumīgi legalizēti atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktam, un ka tās izmantotā metode esot atbilstoša, lai mazinātu šīs grūtības.

182 Pirmkārt, ir jānorāda, ka savā 2009. gada 18. februāra vēstulē, kurā ir pausti apsvērumi, Komisija ir norādījusi, ka, pamatojoties uz Regulas Nr. 1290/2005 31. pantu, tā varēja piedāvāt no Savienības finansējuma izslēgt daļu no ELGF finansētajiem izdevumiem. Tomēr kopš šīs procedūras stadijas tā visu savu uzmanību veltīja problēmai, kas bija saistīta ar vīnogulājiem, kuri nelikumīgi bija sastādīti līdz 1998. gada 1. septembrim. Šajā vēstulē, kurā ir pausti apsvērumi, Komisija īsi ir aprakstījusi pārkāpumus, kas, kā tā uzskatīja, bija pieļauti legalizācijas procesā, izmantojot Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktā paredzētās atkāpes, nekādā citā veidā neminot to izdevumu pārbaudi, kurus bija radījuši nelikumīgi sastādītie vīnogulāji, un to iespējamo ietekmi uz Savienības finansējumu.

183 Otrkārt, no 2009. gada 14. septembra divpusējās sanāksmes protokola izriet, ka Komisija ir minējusi informatīvu sanāksmi, kas notika, apspriežot vīna tirgus kopīgās organizācijas reformu (turpmāk tekstā – "vīna TKO"), kuras rezultātā tika izstrādāts Regulas Nr. 479/2008 86. panta formulējums un kuras laikā esot tikusi pausta tās dienestu nostāja. No divpusējās sanāksmes izrietot, ka, ja līdz 1998. gada 1. septembrim nelikumīgi sastādīto vīnogulāju legalizācija, kas veikta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu, neatbilst Savienības tiesiskajam regulējumam, finanšu korekcija esot jānosaka atbilstoši Regulas Nr. 479/2008 86. panta noteikumiem. Šāda pieeja ļāva legalizēt šos stādījumus, "kaut arī neatbilstībai, sākot no nelikumīgo stādījumu konstatēšanas, bija ilgstoša iedarbība vīna tirgū". Turklāt no šī protokola arī izriet, ka Komisija ir atzinusi, ka periodiskas korekcijas piemērošana pēc 2009. gada 31. decembra varēja izraisīt obligātu nelikumīgi sastādīto vīnogulāju izaršanu un ka tā bija centusies panākt vienošanos ar Grieķijas Republiku par tās dienestu piedāvāto pieeju, lai "diskusijas notiktu tikai" par to datu konstatēšanu, kas attiecas uz nelikumīgo stādījumu apmēru un stādīšanas tiesību vērtību, kura tiek izmantota par pamatu finanšu korekcijas aprēķināšanai.

184 Tādējādi 2009. gada 4. jūnija divpusējās sanāksmes laikā Komisija piedāvāja pieeju, par ko tā vēlējās panākt vienošanos ar Grieķijas Republiku, lai varētu attiecīgi rīkoties saistībā ar pārkāpumiem Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktā paredzēto atkāpju piemērošanā, liekot tai segt summu, kura ir līdzvērtīga Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punktā paredzētajam maksājumam, lai varētu veikt nelikumīgi sastādīto vīnogulāju legalizāciju.

185 Treškārt, 2010. gada 26. augusta oficiālajā paziņojumā Komisija saglabāja savu nostāju attiecībā uz aizlieguma stādīt vīnogulājus bez stādīšanas tiesībām neievērošanu un uz Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta piemērošanas šajā gadījumā neatbilstību Savienības tiesiskajam regulējumam. Tā informēja Grieķijas Republiku par savu izvēli, ņemot vērā Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punktu, piedāvāt vienotu finanšu korekciju, nevis periodisku finanšu korekciju, lai gan bija ilgstošas sekas vīna tirgū. Pēc tam tā pārbaudīja pārkāpumus, kas ir saistīti ar neatbilstību, kāda ir pieļauta Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktā paredzēto atkāpju īstenošanā. Tādējādi Komisija skaidri atteicās paredzēt finanšu korekcijas piemērošanu izdevumiem, ko finansē fondi un kas radušies atklāto pārkāpumu rezultātā.

186 Ceturtkārt, kopsavilkuma ziņojumā Komisija uzskatīja, ka, ņemot vērā, ka nav iespējams precīzi aprēķināt Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta īstenošanā konstatēto pārkāpumu finansiālās sekas, uz stādīšanas tiesību vērtību balstīta metode bija atbilstoša, lai aprēķinātu finanšu korekciju, kas ir pamatota, ņemot vērā pastāvīgo risku, ka fondi varētu veikt nelikumīgus maksājumus, ņemot vērā vīnogulāju stādījumu nelegalizēšanu, jo grāmatojumu nokārtošanas procedūras atsevišķos gadījumos aizstāj Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punktā paredzēto legalizāciju (kopsavilkuma ziņojuma 7.2.3. punkts).

187 Tomēr, kaut arī Komisija tādējādi ir norādījusi uz to, ka nav iespējams precīzi aprēķināt konstatēto pārkāpumu finansiālās sekas, ir jākonstatē, ka, pirms tā nosūtīja 2009. gada 18. februāra vēstuli ar apsvērumiem, Grieķijas iestādes tai bija nosūtījušas datus, kas ļāva uzzināt par platībām, kuras, īstenojot Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu, legalizētas katrā no attiecīgajiem administratīvajiem apgabaliem. Šāds konstatējums Komisijas argumentāciju padara relatīvu, jo pretēji tam, ko tā apgalvo, pamatojoties uz šādi nosūtītajiem datiem, tā varēja pieprasīt Grieķijas iestādēm noteikt katrā administratīvajā apgabalā nelikumīgi legalizētās stādījumu platības un atbalstu, kas vīna TKO ietvaros bija izmaksāts saistībā ar šīm platībām, vai vismaz kopējo šajā saistībā izmaksātā atbalsta summu katrā administratīvajā apgabalā.

188 No šī sprieduma 182.–187. punktā paustajiem apsvērumiem izriet, ka grāmatojumu noskaidrošanas procedūras norisē Komisija nemēģināja novērtēt fondu finansētos izdevumus, kas ir radušies konstatēto pārkāpumu rezultātā, kaut gan pretēji tam, ko tā apgalvo, šīs finansiālās sekas nebūt nebija neiespējams aprēķināt.

189 Līdz ar to otrā Komisijas iesniegtā iebilde ir jānoraida.

190 Treškārt, Komisija apgalvo, ka finanšu korekcijas aprēķināšanas metode, kas ir balstīta uz stādīšanas tiesību vērtību, esot atbilstoša, jo vienotu summu, lai kompensētu zaudējumus, kurus cietīs fondi, var iegūt no stādīšanas tiesību vērtības, kas izmantota, lai aprēķinātu maksājumu par legalizāciju. Tā arī norāda, ka, nezinot atbalsta summu, kas tiks piešķirta nākotnē, tā nevarēja īstenot savu pastāvīgo praksi vienotu finanšu korekciju jomā un varēja balstīties tikai uz stādīšanas tiesību vērtību.

191 Pirmkārt, ir jāatsaucas uz šī sprieduma 182.–187. punktu, kurus ņemot vērā šķiet, ka Komisija nav mēģinājusi noteikt zaudējumu summu, ko fondiem radījuši vīnogulāji, kuri nelikumīgi legalizēti atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta a) apakšpunktam, kaut gan tās rīcībā bija dati, kas tai ļāva šādā veidā iesaistīties Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 1. punktā paredzētās grāmatojumu noskaidrošanas procedūras ietvaros. Turklāt arguments, ka nav ievērots atbalsta, ko var piešķirt nākotnē, apmērs, nav atbilstošs, jo, ņemot vērā Grieķijas iestāžu sniegtos datus, bija iespējams noteikt platības, par kurām prettiesiski tika saņemts atbalsts 24 mēnešu laikā pirms 2009. gada 18. februāra vēstules, kurā bija pausti apsvērumi, saskaņā ar Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 4. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, ko Komisija turklāt atzina tiesas sēdē.

192 Otrkārt, ir jāprecizē, ka, lai gan Komisijai patiešām nebija iespējams precīzi noteikt nelikumīgi izmaksātā atbalsta summu, ņemot vērā nelikumīgi legalizētos vīnogulājus atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta a) apakšpunktam, tā varēja piemērot vadlīnijās paredzētās vienotās

korekcijas, par pamatu ņemot tā atbalsta aprēķinu katrā administratīvajā apgabalā, kas vīna TKO ietvaros izmaksāts visiem ražotājiem, un piemērojot korekcijas tādā procentuālā apmērā, kuru tā uzskatīja par atbilstošu.

193 Tādējādi trešā Komisijas izvirzītā iebilde ir jānoraida.

194 Ceturtkārt, Komisija atsaucas uz faktu, ka Regulas Nr. 479/2008 86. panta piemērošana esot sniegusi priekšrocību nelikumīgi sastādītos vīnogulājus legalizēt tādā pašā veidā kā, samaksājot legalizācijas maksājumu, jo pēc tam vīnkopji varēja saņemt atbalstu.

195 Šis arguments ir juridiski nepareizs no diviem aspektiem.

196 Vispirms ir jākonstatē, ka dienā, kad tika piemērota finanšu korekcija, proti, dienā, kad tika pieņemts apstrīdētais lēmums – 2012. gada 22. jūnijā, pamatojoties uz Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punktu, vairs nebija iespējams legalizēt nelikumīgi sastādītos vīnogulājus, jo šajā tiesību normā šim pasākumam paredzētais termiņš bija 2009. gada 31. decembris, ko Komisija turklāt skaidri atzina tiesas sēdē.

197 Pēc tam ir jānorāda, ka legalizācija saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punktu bija iespējama tikai tad, ja ražotājs maksāja attiecīgajai dalībvalstij paredzēto maksājumu. Savukārt nevienā šīs regulas tiesību normā nav paredzēta iespēja legalizēt nelikumīgi sastādītos vīnogulājus, attiecīgajai dalībvalstij grāmatojumu noskaidrošanas ietvaros samaksājot Komisijai summu, kas ir līdzvērtīga minētajam maksājumam, jo Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otrajā daļā ietvertajai atrunai nevar būt šāda piemērojamība (skat. šī sprieduma 175.–179. punktu).

198 Tādējādi nav pamata apgalvot, ka finanšu korekcija, kas izpaužas, attiecīgajai dalībvalstij pēc 2009. gada 31. decembra samaksājot Komisijai summu, kura ir līdzvērtīga Regulas Nr. 479/2008 86. pantā paredzētajam maksājumam, ļauj legalizēt nelikumīgi sastādītos vīnogulājus, jo Komisija nav pierādījusi, ka šāda legalizācijas kārtība ir atļauta kādā Savienības tiesību aktā.

199 Tādējādi ceturtā Komisijas izvirzītā iebilde ir jānoraida.

200 No šī sprieduma 159.–199. punkta izriet, ka prasības piektais pamats ir pamatots, jo Komisija ir piemērojusi finanšu korekciju, kam nav saistības ar fondu finansētajiem izdevumiem, ņemot vērā pieeju, kura nav balstīta ne uz vienu juridisku pamatu (skat. šī sprieduma 175.–179. punktu) un kura ir tieši pretēja gan Regulas Nr. 1290/2005 31. pantam, gan Regulas Nr. 479/2008 86. panta 1. punkta otrajai daļai (skat. šī sprieduma 163.–165., 176. un 177. punktu).

201 Līdz ar to apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, ciktāl Grieķijas Republikai tajā ir piemērota konkrēta finanšu korekcija vīna nozarē, un prasība pārējā daļā ir jānoraida, nelemjot par trešo, ceturto un sesto prasības pamatu.

Par tiesāšanās izdevumiem

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) Komisijas 2012. gada 22. jūnija Īstenošanas lēmumu 2012/336/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), atcelt, ciktāl Grieķijas Republikai tajā ir piemērota konkrēta finanšu korekcija vīna nozarē;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 10. jūlijā.

[Paraksti]